

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Przegląd rozporządzeń dotyczących LULUCF i wspólnego wysiłku redukcyjnego

(2022/C 301/17)

Sprawozdawczyni: Åsa ÅGREN WIKSTRÖM (SE/EPL), członkini zgromadzenia okręgowego, okręg Västerbotten

Dokumenty źródłowe:

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenia (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu

COM(2021) 554

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego

COM(2021) 555

I. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących zgodności, określenia celów państw członkowskich na 2030 r. i zobowiązania do zbiorowego osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, leśnictwa i rolnictwa oraz rozporządzenia (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu –

COM(2021) 554

Poprawka 1

Motyw 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(7) <i>W komunikacie z dnia 17 września 2020 r. pt. „Ambitniejszy cel klimatyczny Europy do 2030 r.” określono wariant połączenia emisji gazów cieplarnianych innych niż CO₂ pochodzących z sektora rolnictwa z pochłanianiem netto w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, tworząc w ten sposób nowo uregulowany sektor gruntów. Takie połączenie może sprzyjać synergii między działaniami łagodzącymi podejmowanymi w sektorze gruntów oraz umożliwić bardziej zintegrowane kształtowanie i wdrażanie polityki na szczeblu krajowym i unijnym. W tym celu należy wzmocnić zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania zintegrowanych planów łagodzenia zmiany klimatu w sektorze gruntów.</i>	Skreślono

Uzasadnienie

Połączenie tych dwóch sektorów może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych, być nieefektywne i niesprawiedliwe. Głównym celem UE powinna być redukcja emisji przy jednoczesnej optymalizacji potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

Poprawka 2

Motyw 8a (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	(8a) Grunty uprawne, użytki zielone i tereny podmokłe emitują obecnie netto gazy cieplarniane w Unii, ale mogą stać się źródłem pochłaniania netto gazów cieplarnianych, w szczególności poprzez rekultywację terenów podmokłych i torfowisk.

Poprawka 3

Motyw 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych, indywidualni rolnicy lub zarządcy lasów potrzebują bezpośredniej zachęty do magazynowania większej ilości dwutlenku węgla na swoich gruntach i w swoich lasach. [...] [...] Takie zachęty i modele biznesowe doprowadzą do skuteczniejszego łagodzenia zmiany klimatu w biogospodarce, w tym poprzez wykorzystanie trwałych pozyskanych produktów drzewnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. W związku z tym oprócz pozyskanych produktów drzewnych należy wprowadzić nowe kategorie produktów akumulujących węgiel. Nowe modele biznesowe, praktyki rolnicze i gospodarowania gruntami mające na celu zwiększenie pochłaniania przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju terytorialnego i wzrostu gospodarczego na obszarach wiejskich. [...]</p>	<p>Aby zwiększyć pochłanianie gazów cieplarnianych, indywidualni rolnicy lub zarządcy lasów potrzebują bezpośredniej zachęty do magazynowania większej ilości dwutlenku węgla na swoich gruntach, w swoich lasach i w produktach akumulujących węgiel. [...] [...] Takie zachęty i modele biznesowe doprowadzą do skuteczniejszego łagodzenia zmiany klimatu w biogospodarce, w tym poprzez wykorzystanie trwałych pozyskanych produktów drzewnych i zastępowanie materiałów wykorzystujących paliwa kopalne lub materiałów wysokoemisyjnych, przy pełnym poszanowaniu zasad ekologicznych wspierających różnorodność biologiczną i gospodarkę o obiegu zamkniętym. W związku z tym oprócz pozyskanych produktów drzewnych należy wprowadzić nowe kategorie wszystkich produktów akumulujących węgiel, w tym nowe innowacyjne rozwiązania i bioenergię wraz z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla. Państwa członkowskie powinny również przedstawić szacunki dotyczące tego, jaki potencjał łagodzenia zmiany klimatu kryje się w zastępowaniu drewnem materiałów wykorzystujących paliwa kopalne lub wysokoemisyjnych. Nowe modele biznesowe, dalszy rozwój bioenergii z zastosowaniem technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla, praktyki rolnicze i gospodarowania gruntami mające na celu zwiększenie pochłaniania, a także długoterminowe inwestycje w biogospodarkę przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju terytorialnego i wzrostu gospodarczego na obszarach wiejskich. [...]</p>

Uzasadnienie

Należy w pełni uwzględnić wpływ innowacyjnych bioproduktów na klimat. Konieczne jest przy tym wzięcie pod uwagę wszystkich stosownych kategorii, takich jak masa celulozowa, papier, tektura, płyty okleinowe, pilśniowe i wiórowe, belki, drewno kompozytowe, wyroby włókiennicze, materiały kompozytowe, lignina, chemikalia, biowęgiel i inne biogeniczne produkty węglowe.

Celem UE w zakresie klimatu jest osiągnięcie neutralności pod względem emisji dwutlenku węgla dzięki wyeliminowaniu zasadniczo emisji z paliw kopalnych do 2050 r. Środowiska akademickie i twórcy modeli (np. ONZ i IPPC) zgadzają się, że bez wprowadzania opartego na technologii pochłaniania dwutlenku węgla mało prawdopodobne jest, abyśmy byli w stanie osiągnąć cele porozumienia paryskiego. Wykorzystanie bioenergii wraz z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla (BECCS) to proces pozyskiwania bioenergii z biomasy oraz wychwytywania i składowania dwutlenku węgla i tym samym usuwanie go z atmosfery.

Włączenie BECCS do rozporządzenia jest logicznym posunięciem, ponieważ emisje biogeniczne pochodzą ze źródeł odnawialnych uprawianych na lądzie. Stosowanie tych samych ram rozliczania do wszystkich produktów akumulujących węgiel, emisji i pochłaniania dwutlenku węgla w tym sektorze pomoże uniknąć podwójnego liczenia redukcji emisji.

Poprawka 4

Motyw 11a (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(11a) <i>Biorąc pod uwagę, że zrównoważona gospodarka leśna zwiększa sekwestrację dwutlenku węgla i przeciwdziała starzeniu się lasów i kłeskom żywiołowym, które należą do czynników przyczyniających się do zmniejszenia pochłaniania dwutlenku węgla w sektorze gruntów w ostatnich latach, niniejsze rozporządzenie powinno zachęcać do stosowania – we wszystkich rodzajach lasów w UE – praktyk zrównoważonej gospodarki leśnej, które pomagają łagodzić zmianę klimatu i przystosować się do niej, zgodnie ze strategią leśną UE 2030.</i></p>

Uzasadnienie

Nadmierne ograniczenie możliwości aktywnej gospodarki leśnej sprawiłoby, że lasy stałyby się bardziej narażone na szkody, takie jak pożary i pojawy szkodników, a także zmniejszyłoby ich potencjał w zakresie długoterminowej sekwestracji dwutlenku węgla.

Poprawka 5

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 1 ustęp 1 lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>e) zobowiązań państw członkowskich do wprowadzenia niezbędnych środków mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa, w tym emisji pochodzących z sektora rolnictwa innych niż CO₂;</p>	<p>e) zobowiązań państw członkowskich do wprowadzenia niezbędnych środków mających na celu osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2035 r. w sektorze użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa”;</p>

Uzasadnienie

KR jest zaniepokojony, że połączenie emisji z sektora użytkowania gruntów i z sektora rolnictwa innych niż CO₂ może nadwzględnie niezbędne postępy w sektorze rolnictwa, gdyż inne sektory takie jak sektor leśny mogłyby rekompensować jego trudności z obniżeniem emisji. Pochłanianie dwutlenku węgla w sektorze LULUCF odgrywa kluczową rolę w osiąganiu celów klimatycznych UE. Połączenie tych dwóch sektorów może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych, być nieefektywne i niesprawiedliwe. Głównym celem UE powinno być ograniczenie emisji przy jednoczesnej optymalizacji potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

Poprawka 6

Artykuł 2 – akapit 2 – punkt 2

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 2 ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2026 r. do 2030 r. w którejkolwiek z następujących kategorii sprawozdawczych lub sektorów dotyczących gruntów:</p>	<p>2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich począwszy od 2026 r. w którejkolwiek z następujących kategorii sprawozdawczych lub sektorów dotyczących gruntów:</p>

Uzasadnienie

KR jest zaniepokojony, że połączenie emisji z sektora użytkowania gruntów i z sektora rolnictwa innych niż CO₂ może nadwzględnie niezbędne postępy w sektorze rolnictwa, gdyż inne sektory takie jak sektor leśny mogłyby rekompensować jego trudności z obniżeniem emisji. Pochłanianie dwutlenku węgla w sektorze LULUCF odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu celów klimatycznych UE. Połączenie tych dwóch sektorów może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych, być nieefektywne i niesprawiedliwe. Głównym celem UE powinna być redukcja emisji przy jednoczesnej optymalizacji potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia zmian klimatu.

Poprawka 7

Artykuł 2 – akapit 2 – punkt 2

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 2 ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych wymienionych w sekcji A załącznika I, zgłoszonych zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i występujących na terytoriach państw członkowskich w okresie od 2031 r. w którejkolwiek z kategorii gruntów wymienionych w ust. 2 lit. a)–j) i w którymkolwiek z następujących sektorów:</p> <p>a) fermentacja jelitowa;</p> <p>b) gospodarowanie obornikiem;</p> <p>c) uprawa ryżu;</p> <p>d) gleby rolne;</p> <p>e) zalecane wypalanie sawann;</p> <p>f) spalanie pozostałości rolnych na polach;</p> <p>g) wapnowanie;</p> <p>h) stosowanie mocznika;</p> <p>i) inne nawozy zawierające węgiel;</p> <p>j) inne.</p>	<p>Skreślono</p>

Uzasadnienie

KR jest zaniepokojony, że połączenie emisji z sektora użytkowania gruntów i z sektora rolnictwa innych niż CO₂ może nadwzględnie niezbędne postępy w sektorze rolnictwa, gdyż inne sektory takie jak sektor leśny mogłyby rekompensować jego trudności z obniżeniem emisji. Pochłanianie dwutlenku węgla w sektorze LULUCF odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu celów klimatycznych UE. Połączenie tych dwóch sektorów może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych, być nieefektywne i niesprawiedliwe. Głównym celem UE powinna być redukcja emisji przy jednoczesnej optymalizacji potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

Poprawka 8

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Unijny cel na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto wynosi 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich ustanowionych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i opiera się na średniej danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2016, 2017 i 2018.</p> <p>[...]</p>	<p>2. Unijny cel na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto wynosi 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich ustanowionych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu i opiera się na średniej danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2016, 2017 i 2018.</p> <p>[...]</p> <p><i>Do dnia 30 czerwca 2024 r. każde państwo członkowskie wniesie krajowy wkład w osiągnięcie wspomnianego w ust. 2 niniejszego artykułu celu na 2030 r. w zakresie pochłaniania gazów cieplarnianych netto, który jest wyższy niż docelowy poziom krajowy wyznaczony w załączniku IIa. Taki wkład może zostać uwzględniony w zintegrowanych krajowych planach w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999.</i></p> <p><i>Wkład krajowy obejmuje informacje i cele dotyczące obniżenia emisji lub zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych z gruntów uprawnych, użytków zielonych i terenów podmokłych odnośnie do danych zgłoszonych za lata 2016, 2017 i 2018.</i></p>

Uzasadnienie

KR popiera ambitny, sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu cel dotyczący sektora LULUCF, aby pomóc w osiągnięciu celów klimatycznych UE. Władze lokalne i regionalne mają świadomość skutków zmiany klimatu w terenie i popierają ambitne i sprawiedliwe działania w dziedzinie klimatu.

Poprawka 9

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 ustęp 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. [...] Te trajektorie krajowe opierają się na średnich danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez każde państwo członkowskie. Wartość pochłaniania netto w ilości 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich określonych w załączniku IIa może podlegać korekcie technicznej ze względu na zmianę metodyki przez państwa członkowskie. Metodę określania korekty technicznej, którą należy dodać do celów państw członkowskich, określa się w tych aktach wykonawczych. [...]</p>	<p>3. [...] Te trajektorie krajowe opierają się na średnich danych z wykazów gazów cieplarnianych za lata 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez każde państwo członkowskie. Wartość docelowa dla państw członkowskich wyznaczona w załączniku IIa oraz pochłanianie netto w ilości 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ jako suma celów państw członkowskich określonych w załączniku IIa może podlegać korekcie technicznej ze względu na zmianę metodyki przez państwa członkowskie. Korekta techniczna, którą należy dodać do celu państwa członkowskiego, powinna odpowiadać wpływowi zmiany metodyki i źródeł danych na cele i zostać określona w tych aktach wykonawczych. [...]</p>

Uzasadnienie

Ważne jest, aby państwa członkowskie nieustannie pracowały nad udoskonaleniem metodyki oraz aby te ulepszenia znalazły również odzwierciedlenie w ocenie celów, aby uniknąć nieproporcjonalnie niskich lub wysokich poziomów docelowych. Stałe opracowywanie metod dostarczania danych dotyczących działalności i udoskonalonych współczynników emisji jest zgodne z obecną praktyką sprawozdawczą. Należy zatem zachęcać państwa członkowskie do wykorzystywania nowych wyników badań krajowych, zaktualizowanych wytycznych IPCC i innych międzynarodowych opublikowanych badań.

Poprawka 10

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 4 ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Ogólnounijne emisje gazów cieplarnianych w sektorach określonych w art. 2 ust. 3 lit. a)–j) mają na celu osiągnięcie poziomu zero netto do 2035 r., po czym Unia osiągnie ujemny bilans emisji. Unia i państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby umożliwić wspólną realizację celu do 2035 r.</p> <p>Komisja przedstawia wnioski dotyczące wkładu każdego państwa członkowskiego w redukcję emisji netto do dnia 31 grudnia 2025 r. i na podstawie zintegrowanych planów krajowych w dziedzinie energii i klimatu przedłożonych przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 do dnia 30 czerwca 2024 r.”;</p>	<p>Skreślono</p>

Uzasadnienie

KR jest zaniepokojony, że połączenie emisji z sektora użytkowania gruntów i z sektora rolnictwa innych niż CO₂ może nadwzględnie niezbędne postępy w sektorze rolnictwa, gdyż inne sektory takie jak sektor leśny mogłyby rekompensować jego trudności z obniżeniem emisji. Pochłanianie dwutlenku węgla w sektorze LULUCF odgrywa kluczową rolę w osiągnięciu celów klimatycznych UE. Połączenie tych dwóch sektorów może przynieść efekty odwrotne do zamierzonych, być nieefektywne i niesprawiedliwe. Głównym celem UE powinna być redukcja emisji przy jednoczesnej optymalizacji potencjału sektora LULUCF w zakresie łagodzenia zmiany klimatu.

Poprawka 11

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 7 – litera b)

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 9 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 16 akty delegowane w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu i załącznika V przez dodanie nowych kategorii produktów akumulujących węgiel, obok pozyskanych produktów drzewnych, w których występuje efekt sekwestracji węgla, na podstawie wytycznych IPCC przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego i przy zapewnieniu integralności środowiskowej.”;</p>	<p>ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2. Komisja przyjmuje w niedalekiej przyszłości zgodnie z art. 16 akty delegowane w celu zmiany ust. 1 niniejszego artykułu i załącznika V przez dodanie nowych kategorii produktów akumulujących węgiel, w tym pozyskanych produktów drzewnych, bioenergii z wychwytywaniem i składowaniem dwutlenku węgla i innych odpowiednich kategorii bioproduktów, w których występuje efekt sekwestracji węgla, na podstawie wytycznych IPCC przyjętych przez Konferencję Stron UNFCCC lub Konferencję Stron służącą jako spotkanie stron porozumienia paryskiego i przy zapewnieniu integralności środowiskowej.”;</p>

Uzasadnienie

Należy w pełni uwzględnić wpływ innowacyjnych bioproduktów na klimat. Konieczne jest przy tym wzięcie pod uwagę wszystkich stosownych kategorii, takich jak masa celulozowa, papier, tektura, płyty okleinowe, pilśniowe i wiórowe, belki, drewno kompozytowe, wyroby włókiennicze, materiały kompozytowe, lignina, chemikalia, biowęgiel i inne biogeniczne produkty węglowe.

Poprawka 12

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 13c ustęp 1 podpunkt 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Ilość równą wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂ ilości nadwyżki emisji netto gazów cieplarnianych, pomnożonej przez współczynnik 1,08, dodaje się do wielkości emisji gazów cieplarnianych zgłoszonej przez to państwo członkowskie w następnym roku, zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 15.</i></p>	<p>Skreślono</p>

Uzasadnienie

KR jest zaniepokojony, że wymogi dotyczące sprawozdawczości rocznej mogą wpłynąć na poziom lokalny i regionalny, umożliwiając państwom członkowskim przeciwdziałanie nieprzewidzianym wahaniom rocznym za pomocą decyzji o szybkiej zmianie działań związanych z gospodarowaniem i użytkowaniem gruntów. Może to odbić się na zdolności szczebla lokalnego i regionalnego do rozwijania własnej biogospodarki.

Sektor LULUCF cechuje się naturalnymi wahaniami i niepewnością co do pomiaru przepływów dwutlenku węgla. Państwo członkowskie nie ma możliwości kontrolowania każdego roku przepływów dwutlenku węgla w rezerwuarach gruntowych. W związku z tym niemożliwe jest ustalanie rocznych celów i narzucanie co roku postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom.

Poprawka 13

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15

Rozporządzenie (UE) 2018/841

Artykuł 14 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p> <p>Sprawozdanie dotyczące zgodności zawiera ocenę:</p> <p>a) strategii politycznych i środków w odniesieniu do kompromisów;</p> <p>b) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowaniem się do niej;</p> <p>c) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a ochroną bioróżnorodności;</p> <p>[...]</p>	<p>[...]</p> <p>Sprawozdanie dotyczące zgodności zawiera ocenę:</p> <p>a) strategii politycznych i środków w odniesieniu do kompromisów;</p> <p>b) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a przystosowaniem się do niej;</p> <p>c) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu a ochroną bioróżnorodności;</p> <p>d) synergii między łagodzeniem zmiany klimatu, przystosowywaniem się do niej i rozwojem biogospodarki, w tym szacunków dotyczących ograniczenia emisji gazów cieplarnianych związanego z zastępowaniem materiałami drewnopochodnymi materiałów wysokiemisyjnych i wykorzystujących paliwa kopalne.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Wsparcie wykorzystania wszystkich produktów leśnych przyspiesza przejście na biogospodarkę o obiegu zamkniętym, która zastępuje materiały oparte na paliwach kopalnych i emisje z tych paliw. Należy odnotować, że przewaga substytucyjna (tj. ograniczenie emisji związanych z wytwarzaniem produktów z materiałów drewnopochodnych w porównaniu z innymi funkcjonalnie równoważnymi materiałami i produktami) związana jest zarówno z trwałymi produktami drzewnymi, jak i produktami na bazie włókien.

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego

COM(2021) 555

Poprawka 14

Motyw 6a (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Osiągnięcie celu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. może zostać zahamowane przez nadmierne zróżnicowanie w zakresie wspólnych wysiłków redukcyjnych państw członkowskich. W kontekście okresu 2021–2027 programowanie funduszy polityki spójności, a mianowicie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, powinno przewidywać dostosowane programy, osie priorytetowe, strategie i plany terytorialne skierowane także na zwiększenie zdolności państw członkowskich w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych rozporządzeniem 2018/842, a tym samym na przyczynienie się do lepszej konwergencji celów już w tym okresie programowania.</i></p>

Poprawka 15

Motyw 18a (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(18a) <i>Utrzymanie możliwości osiągnięcia celu 1,5 °C i zapewnienie sprawiedliwości klimatycznej wymaga wspólnego wysiłku wszystkich sektorów gospodarki, w tym rolnictwa. W swojej długoterminowej wizji strategicznej prosperujące, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki ⁽¹⁾ Komisja potwierdziła, że emisje gazów cieplarnianych innych niż CO₂ z rolnictwa mogłyby zostać ograniczone do 211 MtCO₂ w 2050 r., co zmniejszyłoby zapotrzebowanie na niezrównoważone technologie zapewniające ujemny bilans emisji, by osiągnąć zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych. Jednak w niektórych sektorach objętych tym rozporządzeniem poczyniono w ostatnich latach bardzo niewielkie postępy. Minimalne wkłady sektorowe w realizację unijnego celu zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych ustanowionego przez to rozporządzenie na rok 2030 i lata następne, którym towarzyszy właściwe monitorowanie, sprawozdawczość i środki Komisji, przyczyniłyby się do tego, że wszystkie sektory objęte rozporządzeniem ESR wniosą swój wkład w terminowe osiągnięcie celów klimatycznych. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 zobowiązano państwa członkowskie do opracowania długoterminowych strategii przyczyniających się do wywiązania się przez te państwa z zobowiązań w zakresie celów porozumienia paryskiego oraz do osiągnięcia długoterminowych redukcji emisji gazów cieplarnianych i poprawy ich usuwania przez pochłaniacze we wszystkich sektorach zgodnie z celem neutralności klimatycznej Unii. Strategie te, jak również inne plany państw członkowskich i sprawozdania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 będą wykorzystywane przez Komisję do ustanowienia i monitorowania zbiorczego osiągnięcia celów sektorów objętych rozporządzeniem ESR.</i></p> <p>⁽¹⁾ <i>Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Banku Inwestycyjnego „Czysta planeta dla wszystkich – Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”</i></p>

Poprawka 16

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 4 ustęp 3 (nowy)

Tekst obecny	Poprawka KR-u
	<p>3a) w art. 4 dodaje się ustęp 3a w brzmieniu:</p> <p><i>Cele państw członkowskich w zakresie redukcji emisji na rok 2030 i kolejne lata</i></p> <p><i>Z myślą o tym, aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej określony w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1119 („Europejskie prawo o klimacie”) oraz ogólnounijny cel klimatyczny na 2040 r. zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119, Komisja do końca 2025 r. przedstawi w razie potrzeby wniosek ustawodawczy oparty na szczegółowej ocenie skutków, dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia z myślą o ustanowieniu minimalnych wkładów sektorowych w osiągnięciu celu redukcji emisji gazów cieplarnianych na poziomie UE określonego w niniejszym rozporządzeniu na rok 2030 i kolejne lata, wraz z odpowiednim monitorowaniem, sprawozdawczością i środkami mającymi zagwarantować, że wszystkie sektory objęte niniejszym rozporządzeniem będą przyczyniały się do terminowego osiągnięcia celów klimatycznych.</i></p>

Uzasadnienie

Należy dopilnować, aby wszystkie sektory przyczyniały się do redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Poprawka 17

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 ustęp 1 i 2

Tekst obecny	Poprawka KR-u
<p>1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.</p> <p>2. W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.</p>	<p>3b) art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p><i>„1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.”</i></p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić wdrożenie rozporządzenia, wskazane jest ograniczenie elastyczności, tak aby krótkoterminowe ulgi uzyskane dzięki pożyczkom nie powodowały średnioterminowych problemów z wdrażaniem. Problemy te mogą dotknąć również władze lokalne i regionalne, które często nie uczestniczą bezpośrednio w podejmowaniu decyzji krajowych w sprawie elastyczności.

Poprawka 18

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3c (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 5 ustęp 4

Tekst obecny	Poprawka KR-u
<p>4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.</p>	<p>3c) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.</p>

Uzasadnienie

Należy ograniczyć przekazywanie limitów, aby zapewnić skuteczne wdrożenie we wszystkich państwach członkowskich. Konieczne jest podkreślenie, że w obrębie państwa członkowskiego mogącego przekazać swój limit mogą istnieć dysproporcje regionalne. Przed rozważeniem przekazywania limitów do innych krajów należy wziąć pod uwagę wyzwania regionalne.

Poprawka 19

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5a (nowy)

Rozporządzenie (UE) 2018/842

Artykuł 8

Tekst obecny	Poprawka KR-u
<p>1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:</p> <p>[...]</p>	<p>5a) art. 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:</p> <p>[...]</p>

Tekst obecny	Poprawka KR-u
<p>2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.</p> <p>3. Komisja może wydać opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględni opinię Komisji i może odpowiednio zmienić swój plan działań korygujących.</p>	<p>c) w przypadku znacznych dysproporcji regionalnych w zakresie wyników lub poważnych wyzwań strukturalnych na poziomie regionalnym, a także w przypadku określonych obszarów wypiaraskich plan działań korygujących zawiera szczegółowe przepisy dotyczące tych problemów.</p> <p>[...]</p> <p>2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.</p> <p>3. Komisja może wydać opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględni opinię Komisji i może odpowiednio zmienić swój plan działań korygujących. Państwo członkowskie publikuje opinię Komisji i zapewnia jej rozpowszechnienie wśród władz lokalnych i regionalnych.</p> <p>4. Państwo członkowskie zapewnia publikację planu środków korygujących i jego ewentualnych przeglądów i jego rozpowszechnienie wśród władz lokalnych i regionalnych.</p>

Uzasadnienie

Plany działania mające na celu zaradzenie problematycznym sytuacjom muszą obejmować środki dla szczebla regionalnego, jeżeli problemy regionalne są ich istotną przyczyną. Władze lokalne i regionalne muszą zostać powiadomione o planach działania, aby w pełni przyczynić się do realizacji polityki klimatycznej.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW (KR)

1. Zdaje sobie sprawę z niszczycielskich skutków zmiany klimatu dla społeczności lokalnych i dostrzega potrzebę podjęcia zdecydowanych działań w celu osiągnięcia niezbędnych celów klimatycznych UE. Popiera podjęte na wysokim szczeblu zobowiązanie dotyczące użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF), ale ponownie podkreśla potrzebę elastyczności w osiągnięciu celów.
2. Jest zdania, że władze lokalne i regionalne bez wątplenia odgrywają decydującą rolę w sektorach objętych zakresem rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia LULUCF ⁽²⁾, ponieważ rozporządzenia te wymagają uwzględnienia wymiaru terytorialnego. Są to dziedziny, w których władze lokalne i regionalne mogą podejmować działania z uwagi na swoje obowiązki i uprawnienia wynikające z prawa.
3. Apeluje, by środki przewidziane w rozporządzeniu LULUCF były zgodne z celami strategii na rzecz bioróżnorodności i strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu. Aby osiągnąć cele klimatyczne, każde państwo członkowskie we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi musi wdrożyć ramy prawne dotyczące lasów, które zapewnią równowagę między produkcją, różnorodnością biologiczną i ochroną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

4. Podkreśla, że transformacja nie może odbywać się kosztem spójności terytorialnej i nie może zagrażać najsłabszym grupom i obszarom. Wszystkie państwa członkowskie i sektory gospodarki przyczyniają się do osiągnięcia celów redukcji emisji CO₂, dążąc do zachowania równowagi między sprawiedliwością i solidarnością. W związku z tym uważa, że oceny oddziaływania terytorialnego obejmujące indywidualnych rolników i leśników mogłyby zapewnić jaśniejszy przegląd rzeczywistych kosztów i korzyści.
5. Stanowczo sprzeciwia się temu, by we wniosku skupiano się na lasach jako pochłaniaczach dwutlenku węgla, pomijając fakt, że zapewniają one zrównoważone surowce, które zastępują alternatywne paliwa kopalne. Tym samym nie docenia się pełnego potencjału sektora leśnego w zakresie łagodzenia zmiany klimatu i rozwoju lokalnej i regionalnej biogospodarki.
6. Zauważa, że do osiągnięcia celów w sektorze LULUCF konieczne jest ograniczenie odzysku energii z biomasy drzewnej. Należy dać pierwszeństwo kaskadowemu wykorzystywaniu, obejmującemu wielokrotne, optymalne wykorzystanie materiałów, zanim przejdzie się do wykorzystania w celach energetycznych.
7. Zaznacza, że większe ambicje w sektorze LULUCF nie mogą zachęcać do przywozu spoza UE surowców o niepewnym pochodzeniu. Mogłoby to oznaczać, że środki przedsięwzięte w celu zwiększenia poziomu pochłaniania netto w sektorze LULUCF nie będą prowadzić do rzeczywistej poprawy globalnej sytuacji klimatycznej. Potrzebna jest szersza perspektywa systemowa, aby przyjąć całościowe podejście do tego, w jaki sposób sekwestracja dwutlenku węgla w lasach, wykorzystanie produktów leśnych i bioenergia pochodząca z lasu mogą przyczynić się do zmniejszenia wpływu na klimat.
8. Podziela pogląd Komisji, że dążąc do długoterminowego celu neutralności klimatycznej, należy przeciwdziałać negatywnej tendencji do redukcji pochłaniacza dwutlenku węgla w UE. Aprobuje unijny cel dotyczący pochłaniania netto 310 mln ton ekwiwalentu CO₂ do 2030 r. i proponuje ustanowienie dodatkowego krajowego wkładu w realizację celu netto na 2030 r., wyższego od celów krajowych wytyczonych w załączniku IIa, które mają być określane indywidualnie przez państwa członkowskie. Potencjał zwiększenia pochłaniania dwutlenku węgla netto i ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF w znacznym stopniu różni się między państwami członkowskimi. Zależy on od naturalnej zdolności produkcyjnej gleby oraz podziału całkowitej powierzchni gruntów na różne kategorie użytkowania. Sądzi, że większe ambicje powinny do 2030 r. osiągnąć poziom, który będzie zgodny z krajowymi ramami polityki klimatycznej państw członkowskich i umożliwić rozwój biogospodarki w każdym państwie członkowskim.
9. Uważa, że wspólny sektor rolnictwa i leśnictwa może zmniejszyć presję na obniżenie emisji w sektorze rolnym oraz że kraje bogate w lasy pochłaniające netto dużo dwutlenku węgla będą rekompensować emisje w krajach, w których istnieje duży sektor rolny lub – ogólnie – występują wysokie emisje z paliw kopalnych. W każdym sektorze i kraju należy przedsięwziąć środki mające na celu łagodzenie zmiany klimatu w sposób odpowiadający ich specyfice.
10. Zaznacza, że nie należy rozszerzać zakresu rozporządzenia LULUCF na monitorowanie i sprawozdawczość w innych obszarach polityki, które są uregulowane przez inne przepisy. Jakości raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych w sektorze LULUCF nie poprawia propozycja Komisji, by sprawozdawczość dotycząca LULUCF zawierała informacje na temat ochrony węgla w glebach bogatych w węgiel, na obszarach cechujących się wysoką różnorodnością biologiczną, w zrehabilitowanych glebach oraz w glebach zagrożonych zjawiskami katastrofalnymi.
11. Podkreśla, że finansowanie ze strony państw członkowskich nie odbywa się kosztem regionów. Uznaje potrzebę informowania władz lokalnych i regionalnych o możliwościach finansowania działań w dziedzinie klimatu.
12. Ostrzega przed ryzykiem nieskutecznego wdrożenia. Popiera planowany przegląd i konieczność uwzględnienia skutków pandemii COVID-19, lecz zaznacza, że niezbędne jest dopilnowanie, by podążano ścieżkami zaproponowanymi w rozporządzeniu ESR.
13. Zachęca Komisję do opracowania metodologii, tak by władze lokalne i regionalne mogły ująć ilościowo swe wysiłki na rzecz zmniejszenia emisji w sposób zgodny z celami krajowymi i uniknąć nieproporcjonalnych zakłóceń.
14. Podkreśla ryzyko wynikające z nadmiernej elastyczności, jeśli chodzi o pożyczanie z rocznych limitów i przenoszenie między państwami członkowskimi. Władze lokalne i regionalne potrzebują pewności, aby zaplanować politykę klimatyczną i gospodarczą. Warunki krajowe, które umożliwiają elastyczność na mocy rozporządzenia, mogą cechować się znacznymi dysproporcjami regionalnymi.

15. Dostrzega potrzebę opracowania rozwiązań, zwłaszcza inicjatyw generujących dochody, dla regionów, które borykają się z trudnościami lub zastojem w toku niezbędnej transformacji ku gospodarce niskoemisyjnej. Podkreśla znaczenie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w wytyczanie ścieżek zrównoważonego rozwoju, które mogłyby ożywić gospodarkę tych regionów.
16. Popiera zastrzelenie przepisów dotyczących planów działań korygujących i przejrzystości, co podkreśla wymiar regionalny i wymaga uściślenia, w jaki sposób radzić sobie z różnicami regionalnymi, propagując praktyczne rozwiązania problemów regionalnych.
17. Podkreśla znaczenie kontroli zgodności i proponuje, by oceniono możliwość nakładania kar finansowych w przypadku nieprzestrzegania przepisów. Dochody z kar powinny być ponownie inwestowane w działania w dziedzinie klimatu i sprawiedliwą transformację, ze szczególnym uwzględnieniem wyzwań regionalnych.
18. Proponuje, by zastanowiono się nad rezerwą bezpieczeństwa dla państw członkowskich o niskim PKB na mieszkańca. Przy wytyczaniu celów krajowych bierze się już pod uwagę PKB, którego zastosowanie jako jedynej wartości budzi wątpliwości, ponieważ nie uwzględnia pełnego obrazu sytuacji regionów i niekoniecznie wspiera zaspokajanie złożonych potrzeb rozwojowych danego obszaru.

Bruksela, dnia 28 kwietnia 2022 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów
Apostolos TZITZIKOSTAS
